

[Svend Aage Jensby]

har været nævnt, kunne vi vel også finde en løsning, så vi kunne håndtere det. Det er jo først og fremmest i de tilfælde, hvor der er tale om interesseforbundne parter, at goodwillmisbruget sker, og hvis det ikke er tilfældet, skal man nok forstå at regulere det.

Så vil jeg spørge skatteministeren om en anden ting. Jeg har simpelt hen ikke forstået, hvorfor der ikke er nogen regler om indgangsværdi, som der var i lovforslaget om ejendomsavancebeskattning, for så kunne jeg måske acceptere ideen i noget af det. Men her beskatter man faktisk optjent goodwill, og det mener jeg man kunne have undgået, hvis der havde været nogle regler om indgangsværdi.

Med hensyn til det sidste forslag om ophævelse af udlandslempelsen er det jo rigtigt, at man altid får skudt sine tidligere synder i skoen. Det er da rigtigt, at for år tilbage indgik det i en stor plan fra den tidligere borgerlige regering, men det var altså i forbindelse med en større økonomisk plan. Jeg mener stadig, at udlandslempelsen er en betydelig positiv ting for dansk erhvervsliv, navnlig de store koncerner som f.eks. Novo, Danfoss og andre. I det øjeblik, man ophæver udlandslempelsen for dem – uanset om man vil forbinde omkostningerne med produktionen eller ikke – vil det betyde en øget belastning af disse virksomheders kapitalapparat, og jeg tror, det vil betyde, at aktiviteter, som ellers skulle sættes i gang, ikke bliver det. Jeg tror simpelt hen også, det er overdrevet, at udlandslempelsesordningen medvirker til at flytte virksomheder til udlandet. Vel skaber man virksomheder i udlandet, men når man har virksomheder i udlandet, har man altså også projektering og lignende herhjemme. Det er altså ikke alene et spørgsmål om at flytte virksomheder til udlandet.

Så rent umiddelbart er Venstre ikke tilhænger af, at denne udlandslempelse skal ophæves.

(Kort bemærkning).

Pia Gjellerup (S):

Jeg har lige siddet og set på dagsordenen og prøvet at resumere, hvad der er blevet sagt fra Venstres side i løbet af eftermiddagen og aftenen, og det morede mig egentlig lidt – men man kan også sige, at det måske var lidt tragisk at tælle op – at vi har haft fire forslag, der handler om skattelettelser, sænkning af skatte-

procenten. Det tror jeg at Venstre er positiv over for; det fremgik ikke helt klart, men det tror jeg.

Forøgelse af børnefamilieydelsen var man absolut ikke afvisende over for, og kapitaltilførselsafgiftens afskaffelse og reduktionen af aktieafgiften var man positiv over for; jeg tror nærmest, at man synes, at aktieafgiften helt skulle fjernes. Og det, som Venstres skattepolitiske ordfører, hr. Peter Brixtofte, sagde om afskaffelse af kartoffelrenten, var sandelig heller ikke noget, der skulle skille os ad, for det var jo så populært, som han sagde – prisværdig ærligt; men det koster jo ganske overordentlig mange milliarder.

Og så tænker man altså, at de må også have sagt ja til nogle af de forskellige forslag, som regeringen har fremsat, og hvoraf en del også er fremsat af en regering, som havde hr. Svend Aage Jensbys støtte. Men da jeg gik dagsordenen igennem, talte jeg op, at af de 11 finansieringsforslag, vi har præsenteret Folketinget for og haft til behandling hidtil, har Venstre været afvisende over for alle uden undtagelse. Det bliver der altså ikke meget skattereform ud af, og på den baggrund kan jeg i hvert fald godt forstå, at Venstre siger, at der bør være meget lange forhandlinger.

Jo, der har faktisk været et enkelt forslag, nemlig om loft over fradragsretten for faglige kontingenter. Det bliver der heller ikke nogen stor skattereform af, og det virker ikke overvældende sagligt, hvis jeg må have lov at sige det.

Anden næstformand (Grove):

Jeg beder om, at man overholder taletiden. Jeg tror, vi kommer langt nok hen på aftenen alligevel.

Jens Thoft (SF):

Ja, jeg skal fatte mig i korthed, så meget desto mere som mit manuskript er blevet væk.

Hvis vi tager lovforslag nr. L 295, synes SF, at det er en ualmindelig god idé; og jeg er da også enig med fru Kirsten Jacobsen i, at hvis kurven vender og man smækker lige ned i bunden af kurven, giver det det største provenu. Men jeg konstaterer nu, at både hr. Svend Aage Jensby og fru Kirsten Jacobsen har så stor tillid til regeringen, at man er sikker på, at vi nu har nået bunden. Det vil jeg nu være lidt